Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Trondhjem.

Ei ny Visa om Basta-Nils.

V box 22:651

Bergen [1856.]

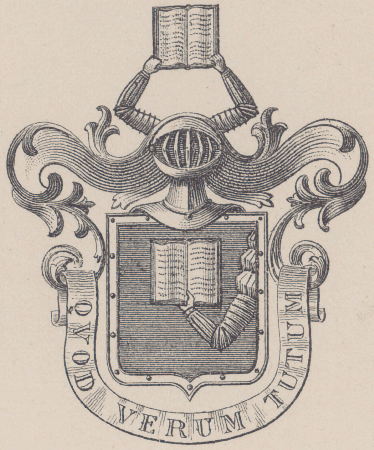
QVOD VERUM TUTUM

Ei ny Visa

om

Basta-Nils,

dan sista Kjæmpaa paa Oster-Dinæ.

Daa sjuaarsgammal va Basta-Guten,
Ei Tunna Sølmynt han bar før Futen;
Fraa Garnæs aa øve Borgaskar
Aa rat te Byd'n han dan Tunnaa bar.

Bergen. [1856]

Oplagt jaa han, so hæv dikta Visaa aa trykt jaa han Knut sin Saan.

VIDENSK. SELSKABS BIBLIOTEK

V box 22:651

Mel. Du veit, at Stærkodder var ei Kjæmpa.

Paa Oster-Vinæ, før me va alne,
Daa va dar Kara, dei va 'kje valne;
Dar va ein Basta-Nils, Kjæmpakar,
Men Vinæ inkje jamt slike bar.

Paa Hauagaræ has Huus skul væra,
Dar finst dei Svilla, so han skul bæra
Or Hatlans Markjæ paa Vija-Taag, —
Han brukte just inkje Hest aa Draag.

Eingang han skul bort i Hatlans-Skojen,
Daa rensk' han Rote mæ Laar aa Bojen;
Dei etl' han 8te-dags Nista mæ,
Da aat han trax — han aat Beinæ mæ.

Aa siaa sa dei, at han skul bia
J otta Daga før utaa Svia.
Han sa, om Maten dei rya bra,
Men kor æg bia — dei sei 'kje da.

Naar han daa kaum at or Furreskojen,
Han bar 3 Svilla i Armakrokjen;
Dei finst paa „Hauaa" dan Dag i Dag,
J Kjuknæ æ dei eit Famnatak.

Mæ Borgavatne sto 12 Man stærke,
So aag skul draga paa Tømmerværkje;
Dar var eit Las, so dei inkje fek:
Markjæ va taaæ aa tonkt da gjek.

Men so kom Basta-Nils, saag paa Rinjen,
Han krøkte om han mæ Litlefinjen,
Aa Draagjæ drog han te „Vior" fram,
12 Man gjek ette, so ful taa Skam.

Men naar han daa kom te Hauagaren,
Taa Tofte va han dekt illa faren,
Mæ Kjørlavatten dar sto ein Kjel:
Han drak or Kvartskjelæ snart aa vel.

Naar Kaanaa daa skulle Kjørlæ bakna,
Daa sa dei, at ho skul Dotten sakna;
Ho spurte Basta-Nils, om han saag
Dan Dotten, so op i Kjelæ laag.

Daa svart han, at han saag inkje Dotten,
Men kjende, at naar han drak taa Botten,
Dar foer eit Baas gjønaa Halsen ne;
Men kva da va, kjend han inkje te.

Da skul han neer i Hausvikjæ ganga
Aa hjælpa Presten mæ Vee aa anna;
Han gjek te „Blom" — Veien va 'kje slet —
Aa tok ein Famn, aa da bar han let.

Naar han daa kaum op paa Blommaskare,
Daa skul han fulla or Skjorta fare:

Han sa, at Ryggjen kain kjænna aag
Ka Skjortaa lidde, so mydlaa laag.

Naar han daa kaum ne te Presta-Huse,
Han ataat Væggjen seg skulle druse
So fast, at Væggjen skul knusast inn
Net so da had vorr' ein raata Pinn.

Ein Kjel mæ Graut fek han daa jaa Presten —
Da aat han op, men daa traangna Vesten —
Aa da va inkje te ondras paa:
Æt Du or Kjelæ, so ska me sjaa.

Haus-Presten Barkalær skulle hava:
Ei halv Hu fulla fek Nils te Gava;
Han sa te Prestæ: „Bært te ein Sko" —
Hi halva fek han — aa Presten lo.

Eingaang han skul bæra heim or „Ræppen"
3 Tunne Rog — Nils va inkje sleppen —
Onne kor Armen ein Sæk han bar
Aa ein i Monne — skaf fram slik Kar!

No hæv æg sagt da, so æg fek læra
Om Basta-Nils aa kva han skul gjæra;
Veit Naaken meira, fortæl mæg snart —
Da ska i Saang aa i støste Fart.

Hatlands-Haugen i April 1856.